

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ
ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝΓΡΑΦΕΙΑ
ΤΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ
ΕΝ ΤΗ ΑΚΑΔΗΜΕΙΑ

ΤΑ ΠΑΤΡΙΑ

ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ ΤΗΣ ΥΠΕΡ ΤΩΝ ΠΑΤΡΙΩΝ ΑΜΥΝΗΣ

ΕΚΤΥΠΟΥΝΤΑΙ
ΕΙΣ 20,000
ΑΝΤΙΤΥΠΩΝ
ΚΑΙ
ΔΙΑΝΕΜΕΤΑΙ
ΔΩΡΕΑΝ

Ἐκδιδόμενον τῇ ἐπιμελείᾳ ἐπιτροπῆς ἐκ τῶν κ. κ. Γ. Ν. Χατζιδάκι, Κ. Γ. Ζησίου καὶ Ι. Μ. Δαμβέργη διευθύνοντος.

Η ΑΝΟΡΘΩΣΙΣ ΤΟΥ ΟΙΚΟΥ

Ἐὰν τὸ πνεῦμα αὐτὸ τῆς ἀνορθώσεως, τὸ ὁποῖον πάντες αἰσθανόμεθα καὶ περὶ οὗ πάντες ὁμιλοῦμεν δὲν ἔπνεε μόνον εἰς τὰς περιβαλλούσας τὴν πολιτείαν ὁδούς, ἀλλ' εὕρισκον ἀνοικτάς τὰς θύρας εἰσῆρχετο καὶ εἰς τὰς οἰκίας ἡμῶν, πόσον ταχύτερα καὶ ἀσφαλέστερα θ' ἀπέβαινον τὰ εὐεργετικά αὐτοῦ ἀποτελέσματα!

Ἐκεῖνο διὰ τὸ ὁποῖον συνηθέστατα καὶ πάντες ἐκατηγορήσαμεν τὸ Κράτος καὶ ἐθεωρήσαμεν ὡς τὴν κυριωτάτην ἀφορμὴν τῆς δεινῆς αὐτοῦ ἀσθενείας, εἶναι ὅτι καταδαπανηθὲν ἀσκόπως καὶ ρίψαν ἑκατομμύρια εἰς τοὺς ἀνέμους εὐρέθη πάντοτε κατὰ τὰς δεινὰς αὐτοῦ περιστάσεις εἰς πλήρη ἀδυναμίαν νὰ ἐκπληρώσῃ τὰς ἐπιτακτικωτέρας τῶν ὑποχρεώσεων του. Ἀλλὰ μὴ δὲν πράττομεν τὸ αὐτὸ καὶ ἡμεῖς πάντες, εἰς τὰς οἰκίας τὰς ὁποίας κυβερνώμεν καὶ μὴ δὲν σπαταλῶμεν ἄνευ λόγου καθ' ἑκάστην τὰς οἰκονομικὰς ἡμῶν δυνάμεις προετοιμάζοντες ἐπίσης πλήρη ἀδυναμίαν διὰ τὰς πάντοτε ἐπικειμένας ὥρας δεινῶν περιστάσεων καὶ ἀναγκῶν;

Προλαμβάνοντες τὰς εὐκόλους ἀντιρρήσεις σπεύδομεν ν' ἀναγνωρίσωμεν, ὅτι εἰς μερικὰς τῶν πόλεων ἡμῶν ἡ ἔλλειψις παραγωγῆς καθιστᾷ δαπανηρὸν μέχρις ἀδιώτου τὸν βίον. Ἀλλ' ὁ μέλλων ν' ἀντιτάξῃ τὴν εὐλογον ταύτην ἀντίρρησην μήπως εἰμπορεῖ νὰ βεβαιώσῃ, ὅτι τὰς ἀπαραιτήτους δαπάνας τῆς ζωῆς δὲν ἐπεβάρυνε καὶ ἐπιβαρύνει καθ' ἑκάστην διὰ περιττῶν, καὶ ὅτι ἂν ἔκαμνε καὶ αὐτὸς μίαν ἐπανάστασιν κατὰ τούτων ἐν τῇ οἰκίᾳ του δὲν θὰ εἰσῆγεν ἐν αὐτῇ εὐεργετικὸν καὶ σωτήριον τὸ πνεῦμα τῆς ἀνορθώσεως;

Καὶ ἂν τοῦλάχιστον αἱ περιτταὶ αὗται δαπάναι ἦσαν ἐξ ἐκείνων, αἵτινες ἐνισχύουσι τὰς βιομηχανίας τῆς χώρας καὶ μεγαλύνουσι τοὺς παράγοντας τοῦ πλούτου αὐτῆς, ἂν ἐκ περισσευμάτων προερχόμεναι συντελοῦν ἄλλως εἰς τὴν εὐημερίαν τοῦ τόπου, τότε ὁ ὑψηλὸς σκοπὸς θὰ ἐδικαιολόγῃ τὴν αὐταπάρησιν τοῦ θέλοντος νὰ φουσκώσῃ ὅσον ὁ βοῦς βατράχου.

Ἀλλὰ νὰ κρύπτωμεν σπαρκατικὰς ἐνίοτε τραγωδίας μαρτυρίων ὀπισθεν τοῦ δακτύλου μας διὰ νὰ φαινώμεθα εὐπορώτεροι, νὰ στερούμεθα τῶν ἀληθῶν ἀνέσεων τῆς ζωῆς διὰ νὰ ἐπιδεικνύωμεν τὰς ψευδεῖς, νὰ λακτίζωμεν τὸν ἀπέριττον καὶ χαρίεντα πατροπαράδοτον βίον ἵνα ἐναγκαλιζώμεθα τὸν ἐπίπλαστον ξενικόν, νὰ καταβάλλωμεν τὸ μέγιστον μέρος τῶν καθημερινῶν ἡμῶν μόχθων καὶ ἀγωνιῶν ὡς αἱματηρὸν φόρον εἰς τοὺς ξένους, ὧν τὰ εἶδη τῆς πολυτελείας ὁσημέραι διαδιδόμενα, μαρτυροῦσι καὶ κηρύττουσι τὴν μᾶλλον ἐπανεῖδιστον τοῦ λαοῦ ἡμῶν ὑποτέλειαν. ὅλα ταῦτα δὲν εἶναι ἄραγε ἄρκετά, ὅπως προκαλέσωσι σκέψεις ἐπείγουσας περὶ ἀνορθώσεως τοῦ ἐλληνικοῦ οἴκου, ἄνευ τῆς ὁποίας ματαίᾳ θὰ ἦτο καὶ τοῦ Κράτους ἡ ἀνόρθωσις;

ΤΟ ΑΓΙΟΝ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

Κυριακὴ ἐνδεκάτη.

(Λουκ. ιδ' 16—24).

Κείμενον.

Εἶπεν ὁ Κύριος τὴν παραβολὴν ταύτην.¹ Ἄνθρωπος τις ἐποίησε² δεῖπνον μέγα καὶ ἐκάλεσε πολλούς. καὶ ἀπέστειλε τὸν δούλον αὐτοῦ τῇ ὥρᾳ τοῦ δείπνου εἰπεῖν τοῖς κεκλημένοις· ἔρχεσθε, ὅτι ἤδη ἔτοιμα ἐστὶ πάντα. καὶ ἤρξαντο³ ἀπὸ μιᾶς⁴ παραιτεῖσθαι πάντες. ὁ πρῶτος εἶπεν αὐτῷ· ἀγρόν ἠγόρασα, καὶ ἔχω ἀνάγκην ἐξελθεῖν καὶ ἰδεῖν αὐτόν· ἐρωτῶ σε, ἔχε με παρητημένον. καὶ ἕτερος εἶπε· ζεύγη βοῶν ἠγόρασα πέντε, καὶ πορεύομαι δοκιμάσαι αὐτά· ἐρωτῶ σε, ἔχε με παρητημένον. καὶ ἕτερος εἶπε, γυναῖκα ἔγημα, καὶ διὰ τοῦτο οὐ δύναμαι ἐλθεῖν. καὶ παραγενόμενος ὁ δούλος ἐκεῖνος ἀνήγγειλε τῷ κυρίῳ αὐτοῦ ταῦτα. τότε ὀργισθεὶς ὁ οἰκοδεσπότης εἶπε τῷ δούλῳ αὐτοῦ· ἐξελθε ταχέως εἰς τὰς πλατείας καὶ ῥύμας⁵ τῆς πόλεως, καὶ τοὺς πτωχοὺς καὶ⁶ ἀναπήρους καὶ τυφλοὺς καὶ χωλοὺς εἰσάγαγε ὧδε. καὶ εἶπεν ὁ δούλος· κύριε γέγονε ὡς ἐπέταξας, καὶ ἔτι τόπος ἐστί. καὶ εἶπεν ὁ κύριος πρὸς τὸν δούλον· ἐξελθε εἰς τὰς⁷ ὁδοὺς καὶ φραγμοὺς⁸ καὶ⁹ ἀνάγκασον εἰσελθεῖν, ἵνα¹⁰ γεμισθῇ ὁ οἶκος μου. λέγω γὰρ ὑμῖν ὅτι οὐδεὶς τῶν¹¹ ἀνδρῶν ἐκείνων τῶν κεκλημένων γεύσεται μου τοῦ δείπνου. Πολλοὶ μὲν γὰρ εἰσι κλητοί,¹² ὀλίγοι δὲ ἐκλεκτοί.

Σημειώσεις.

1) Ἄνθρωπος τις=ὁ Ματθαῖος ἔχει βασιλεὺς—2) Δεῖπνον μέγα, ὁ Ματθαῖος γενικώτερον ἀναφέρει γάμους. 3) Ἀπὸ μιᾶς=ἀπὸ μιᾶς προσκλήσεως=εὐθύς μετὰ τὴν πρόσκλησιν. 4) Παραιτεῖσθαι ν' ἀποφύγωσι. 5) Ρύμας=στενωπούς. 6) Ἀναπήρους=μισερούς. 7) Εἰς τὰς ὁδοὺς=τὰς ἐξῆς τῆς πόλεως μεγάλας ὁδοὺς. 8) Φραγμοὺς=μάνδρας ἢ φράκτας ἐντὸς τῶν ὁρίων συνήθως ὑψίζοντο οἱ ταξιδιωταί. 9) Ἀνάγκασον=πείσον διὰ τοῦ λόγου καὶ ἀνάγκασον δι' αὐτοῦ. 10) ἵνα γεμισθῇ ὁ οἶκος μου=ἵνα πάντες μετάρχωσι τῆς βασιλείας μου. 11) Οὐδεὶς τῶν ἀνδρῶν=οὐδεὶς ἐκ τῶν. 12) Κλητὸς λαὸς τοῦ Θεοῦ ἦτο ὁ Ἰουδαϊκός, ἀλλ' αὐτὸς φιλήσας κόσμον μᾶλλον καὶ τὰ τούτου ἀγαθὰ περιεφρόνησε τὸ κήρυγμα καὶ ἐξύβρισε τὸν κηρύττοντα, δι' αὐτὸ ἀποξενοῦται ἀπὸ τοῦ δείπνου ὑπὸ τοῦ οἰκοδεσπότη.

ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΑ ΔΙΔΑΓΜΑΤΑ

Η ΑΡΕΤΗ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΙΑΝΟΥ

Ἐκ τῆς πρὸς Ἐφεσίους ἐπιστολῆς τοῦ Παύλου Ε'. 8—19¹

Ὅποιαν σχέσιν ἔχει ἐν τῷ ὕλικῳ κόσμῳ τὸ φῶς πρὸς τὸ σκότος, τὴν αὐτὴν ἐν τῷ ἠθικῷ ἔχει ἡ ἀρετὴ πρὸς τὴν κακίαν· ὅπως τὸ μὲν φῶς φανεροὶ τὴν ἀληθινὴν τῶν πραγμάτων ὄψιν καὶ βοηθεῖ εἰς ἀνάλογον αὐτῶν ἐκτίμησιν, τὸ δὲ σκότος εἶναι ἀπατηλὸν καὶ χρησιμὸν μόνον εἰς τοὺς ἔχοντας

¹ Συμμιπτύσεως ἕνεκα τῆς ἐορτῆς τοῦ αὐτοῦ Ἀποστολικοῦ ἀναγνώσματος πρὸς τὸ τῆς παρελθούσης Κυριακῆς, τὰ σημερινὰ διδάγματα ἀποτελοῦσι συνέχειαν τῶν τοῦ παρελθόντος φύλλου.

συμφέρον εκ του δόλου και της απάτης, τοιουτοτρόπως ως ασφαλές γνώρισμα του εναρέτου ανθρώπου, εκείνου δηλαδή οστις έχει πραγματική αξίαν ψυχής, θα χρησιμεύση μόνη ή ἀρετή, ἐνῶ ἡ κακία πᾶν τούναντιον θα πιστοποιήσῃ· ἀλλὰ τότε ἀπὸ τοῦ χριστιανοῦ, ὁ ὁποῖος ἐκ τοῦ ἀληθινοῦ φωτός προήλθε καὶ εἰς αὐτὸ εἶναι προωρισμένος νὰ καταντήσῃ ἀποκλειστικῶς πᾶσα πράξις, ἥτις θὰ μολύνῃ τὸ παρὸν αὐτοῦ καὶ θὰ ἐπηρεάσῃ καὶ τὸ μέλλον του. Πῶς ὁμῶς ὁ χριστιανὸς θὰ διακρίνῃ τί πρέπει ν' ἀποφεύγῃ καὶ τί νὰ πράττῃ; οὐδαμῶς ἄλλως ἢ προσέχων ἵνα ἐκλέγῃ, προτιμᾷ καὶ πράττῃ ὅσα εἰσὶν ἀρεστὰ τῷ Θεῷ. Ὁ θεὸς νόμος μὲ πολλὴν σαφήνειαν εἶναι ἐκτεθειμένος εἰς τὰς ἀγίας Γραφὰς καὶ εἰς τὰς ἱερὰς παραδόσεις τῆς ὁδοδόξου ἐκκλησίας. Ἀς θελήσῃ νὰ μελετήσῃ αὐτὸν μετ' εὐλαβείας καὶ νὰ παραλάβῃ αὐτὸν ὁδηγὸν ἐν πάσαις αὐτοῦ ταῖς ἐνεργείαις καὶ ἃς εἶνε βέβαιος ὅτι πάντοτε ἀπέναντι καὶ τοῦ Θεοῦ καὶ τοῦ πλησίον καὶ τοῦ ἑαυτοῦ του θὰ εὐρίσκηται ἐν μεγίστῃ τάξει, ἄξιος κατὰ πᾶσαν στιγμὴν νὰ δεχθῇ τὸν μισθὸν τῆς ἰδίας ἀρετῆς. Καὶ τοιουτοτρόπως ὁ δικαίως τιμῶν διὰ τῆς πολιτείας του τὴν κοινωνίαν τῶν τέκνων τοῦ φωτός θὰ ἐπαυξάνῃ καὶ θὰ πολλαπλασιάσῃ τὸν ἀριθμὸν τῶν ἔργων ἐκείνων, οἵτινες οὐδέποτε οὐδεμίαν ἐνθάρρυνσιν εἶτε διὰ λόγου εἶτε δι' ἔργου παρέσχον εἰς τοὺς ἐν τῷ σκότει τῆς ἀμαρτίας εὐρισκομένους, μάλιστα δὲ καὶ ἐλέγχουσι τὴν ἀμαρτωλὸν αὐτῶν κατὰστασιν ἀποδεικνύοντες αὐτοὺς ἐσπερημένους πάσης δικαιολογίας· διότι ἡ ἀρετὴ εἰς οὐδένα ἐστὶν ἀδύνατος, εἶτε πλούσιος εἶναι οὗτος, εἶτε πτωχός, εἶτε μικρός, εἶτε μέγας, εἶτε ἀνὴρ εἶτε γυνή, ὅποιοςδήποτε τέλος καὶ ἂν τυγχάνῃ καταστάσεως, ἀρκεῖ νὰ ὑπάρχῃ ζωὴ μὲν αὐτῆς ἀγάπη καὶ διάθεσις πρὸς αὐτὴν ἀφ' ἐνὸς καὶ ἐπιμελὴς φροντίς ἀφ' ἑτέρου πρὸς ἀπομάκρυνσιν ἀπὸ τῆς κοινωνίας τῶν ἀδιορθῶτων ἀμαρτωλῶν, ὧν τὰ ἔργα, ὁσὸνδήποτε κρυφίως καὶ ἰδιαιτέρως καὶ ἂν ἤθελον γίνῃ εἶναι ἱκανὰ οὐχὶ βλεπόμενα, ἀλλὰ καὶ ἀναφερόμενα μόνον νὰ προξενήσωσι μέγαν ἠθικὸν ὄλεθρον καὶ ἀνυπολόγιστον βλάβην. Πόσον δὲ ὠφέλιμος εἶναι οὗτος ὁ ἔλεγχος! Αὐτὸς καθιστᾷ βεβαιότεραν τὴν ἐλπίδα περὶ διορθώσεως τῶν ἀμαρτωλῶν· διότι καὶ κατ' ἐλάχιστον ἀκόμη ἐὰν συντελέσῃ οὗτος ἵνα συναισθανθῇ ὁ ἀμαρτωλὸς τὴν σκοτεινὴν αὐτοῦ κατὰστασιν καὶ τὴν ἐν ἧ εὐρίσκηται φανεράν ἀντίθεσιν πρὸς τὰ φωτεινὰ ἔργα τῆς ἀρετῆς, τοῦτο καὶ μόνον φθάνει ἵνα βεβαιωθῶμεν, ὅτι τὸ πρῶτον καὶ σπουδαιότατον βῆμα πρὸς τὴν διόρθωσιν ἐγένετο ἡδὴ μετὰ τοῦτο μέγα τι δὲν ὑπολείπεται πλέον ἵνα κατορθωθῇ καὶ ἡ τελεία εἰς τὴν ἀληθινὴν ζωὴν ἐπάνοδος τοῦ ἄλλοτε ἀναισθήτου πρὸς τὰς μεγάλας τοῦ Παναγίου καὶ ἀπειροῦς πρὸς τὸν ἀνθρώπου εὐεργεσίας. Τώρα θὰ ἐνισχύσῃ αὐτὸν ἀποτελεσματικῶς ἡ θεία χάρις, τὴν ὁποίαν αὐτὸς προηγουμένως ἀπώθει, καὶ θὰ κατορθώσῃ αὐτὸς ἵνα ἀσφαλέςτερον ἀπομακρύνεται ἀπὸ τῆς ἀμαρτίας καὶ ἀπὸ ἀγαθῆς πράξεως εἰς ἀγαθὴν προχωρῇ. Ἰδοὺ τοῦ ἐγκρίτου ἡ φρόνησις, ἰδοὺ ἐν τίνι συνίσταται ἡ ἀληθὴς γνώσις. Ὁ ἀκολουθῶν τὸ φῶς τῆς ἀρετῆς οὐδέποτε θὰ προσκόψῃ, οὐδέποτε θὰ εὐρεθῇ εἰς ἀγνοίαν ἐκείνων, τὰ ὅποια ὀφείλει νὰ γνωρίζῃ. Πάντοτε ἐξησφαλίσμένος μὲ τὴν ὑψίστην προστασίαν, πάντοτε δραστήριος καὶ ἐνεργητικὸς, θὰ ἐπωφελεῖται μὲν καὶ τῆς ἐλαχίστης στιγμῆς τοῦ βίου του πρὸς τελειότεραν τῶν πόθων του καὶ τῶν ἐλπίδων του ἐπιτυχίαν ἐν τῷ ὀριζήσαντι καιρῷ, θ' ἀποκρούῃ δὲ ἀνδρείως καὶ χωρὶς αὐτὸς διόλου νὰ ἐπηρεασθῇ ὅσα ἡ κακία καὶ ἡ μοχθηρία τοῦ πονηροῦ μηχανᾶται· θὰ ἔχῃ ὡς ὁδηγὸν του εἰς τὰς ἰδίας πράξεις τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ, τὸ θέλημα Ἐκείνου, ὅστις πρὸς αἰώνιαν μακαριότητα καὶ εὐδαιμονίαν ἐπλάσεν αὐτόν, καὶ διὰ τοῦτο χωρὶς νὰ διδῇ καὶ τὴν ἐλαχίστην προσοχὴν εἰς ὅσα κοινῶς θεωροῦνται ὡς

μέσα εὐδαιμονίας καὶ εὐτυχίας ἐν τῷ κόσμῳ τούτῳ, ἥτοι τὴν τρυφήν, τὴν πολυτέλειαν, τὰς ματαιότητας, τὰς ἡδονὰς καὶ τὴν μέθην, τὰ ὅποια ἀποδεικνύουν τὸν ὑπ' αὐτῶν κατεχόμενον διεφθαρμένον καὶ ἀνάξιον τοῦ προορισμοῦ του, θὰ φροντίζῃ νὰ στολίζῃ ἑαυτὸν ἐσωτερικῶς καὶ νὰ ἐπαυξάνῃ τὰς ἀπαραιτήτους πρὸς καθόρθωσιν τῆς ἀρετῆς πρὸς αὐτὸν δωρεὰς καὶ τὰ χαρίσματα τοῦ ἁγίου Πνεύματος. Καὶ οὕτω θὰ εὐρίσκηται εἰς παντοεινὴν μετὰ τοῦ Παναγίου αὐτοῦ Πατρὸς σχέσιν, πρὸς Αὐτὸν καὶ μόνον τὰ διανοήματα αὐτοῦ καὶ τοὺς πόθους του ἀναφέρων καὶ κατὰ τὰς ἐντολὰς Αὐτοῦ κανονίζων τὴν ἐπὶ γῆς πορείαν του. Ποία δοξολογία καὶ ἀνύμνησις τοῦ Παναγίου Ἐκείνου ὀνόματος ἁγιωτέρᾳ καὶ πνευματικωτέρᾳ ταύτης δύναται νὰ ὑπάρξῃ;

ΕΘΝΙΚΗ ΜΟΥΣΑ

Η ΠΑΡΓΑ

Κάποτε ἐμαλλώνανε οἱ Παρρηνοὶ καὶ οἱ Τούρκοι·
Ἐπιάσαμε τὸν πόλεμον ὅχι τὸ πουνό ὡς τὸ βράδυ.
Κι' αὐτοῦ σὲ γέρμα τοῦ ἡλιοῦ, δύο ὥραις νὰ βασιλέψῃ,
Ἐπάσαμε τὸν πόλεμον καὶ πᾶ νὰ μετρηθῶμε.
Μετροῦντ' οἱ Τούρκοι, τὰ σκυλιὰ, καὶ λείπουν πεντακόσοι·
Μετροῦνται καὶ οἱ Παρρηνοὶ καὶ λείπ' ἕνας λεβέντης.
Μὰ ἰδὲ αὐτὸς δὲν ἔλειψε, μὰ ἰδὲ αὐτὸς δὲ λείπει,
Καὶ τὸ τουφέκι χάλασε καὶ πάει νὰ τὸ φκιάσῃ.

ΑΝΔΡΕΙΑ ΚΑΙ ΕΥΣΕΒΕΙΑ

ΙΖ'

ΜΕΣΣΗΝΙΑΚΟΙ ΠΟΛΕΜΟΙ (10)

Ἐσώθη ἐκ τοῦ Κεάδα, ὡς εἶδομεν, ὁ Ἀριστομένης οὐχὶ βεβαίως ἀνευ τῶν θεῶν, οἵτινες τὸν ἐντὸς τοῦ βαράθρου ἐκείνου οἰκτρὸν θάνατον ἀνάξιον ἔκρινον ἥρωος μαχομένου ὑπὲρ τῆς ἁγιωτάτης τῶν ὁμοφύλων αὐτοῦ ἐλευθερίας. Καὶ τότε δὲ θεῶν ἔργον τοῦτο ἐκρίθη, διὸ καταπεπληγμένοι μὲν οἱ Λακεδαιμόνιοι δὲν ἐπίστευον τοὺς ἀγγέλλοντας τὸ πρᾶγμα, ὁρμηθεὶς δ' ὑπὲρ ἀνθρώπου ἐπλήσθησαν οἱ Μεσσηνιοί. Καὶ ἐκεῖνοι μὲν, τὸν Ἀριστομένην εἰσέτι πιστεύοντες νεκρὸν, ἐπεμψαν πρὸς τοὺς συμμάχους Κορινθίους ἀγγέλλοντες μὲν τοῦ Ἀριστομένους τὸν ἀφανισμόν, καλοῦντες δὲ αὐτοὺς νὰ ἔλθωσιν διὰ τὴν ἐκπολιόρκησιν τῆς Εἰρας ἔργον εὐκόλον πλέον, ἀφ' οὗ ἐκεῖνος ἐξέλιπεν. Ἦρχοντο παμπληθεῖς ὑπὸ τέσσαρας ἀρχηγούς ἐκεῖνοι, τὸν Ὑπερμενίδην, τὸν Ἀχλαδαῖον, τὸν Δυσίστρατον καὶ τὸν Σίδεκτον, ἀτακτότερον καὶ ἀφυλακτότερον πορευόμενοι, οὐδὲν κακὸν φοβόμενοι, ἀφ' οὗ ἀπέθανεν ἐκεῖνος.

Ἡ ἀταξία καὶ ἐν πᾶσι μὲν ὀλέθρου γενέτειρα εἶναι, μάλιστα δ' ἐν τοῖς πολεμικοῖς, ἐν οἷς ἡ πρόνοια ἡ σοφὴ σφύζει. Ὁ Ἀριστομένης τὸ ἐκ τῆς ἀφοβίας ἄτακτον τοῦτο τῶν Κορινθίων μαθὼν, τῶν Μεσσηνίων ἄγων τοὺς κρατίστους, ἐπέπεσεν ἐν ὥρᾳ νυκτὸς κατὰ τῶν μωρῶν ἀμερίμως κοιμωμένων καὶ παμπόλλους ἄλλους φονεύσας καὶ τοὺς τέσσαρας στρατηγούς καὶ τὴν σκηνὴν διαρπάσας τὴν στρατιγίδα καὶ τοὺς λοιποὺς καταστήσας ἀνεμόποδας ἀπέδειξεν εἰς τοὺς Λακεδαιμονίους ὅτι ζῇ· διότι μόνος αὐτὸς τοσοῦτον φόνον ἠδύνατο, ὡς Ἄρης ἀνδροκτόνος, νὰ κάμῃ. Διὸ καὶ τὸ δεύτερον ἡδὴ τὰ Ἐκατομόνια¹ ἐθυσίασε, μέλλων ὀλίγον ὕστερον καὶ τρίτην τοιαύταν θυσίαν ν' ἀγάγῃ εἰς τοὺς θεούς. Κατενόησαν ἐκ τούτων οἱ Λακεδαιμόνιοι ὅτι πάλιν

¹ Ἐκατομόνια ἐθεύε τις εἰς τοὺς θεούς, ἀφ' οὗ ἤθελε φονεύσῃ ἑκατὸν πολέμιους.

ἐπανήλθεν εἰς τὴν ζωὴν ὁ ἀνὴρ. Καὶ δικαίως· διότι καὶ κατ' αὐτῶν πάλιν ἐπετέθη ὄλεθρον φέρων δεινόν.

Ἐν τούτῳ ἐπύρχετο ἡ τῶν Σπαρτιατῶν ἐορτὴ, τὰ Ὑακίνθια, καὶ οἱ Σπαρτιαταὶ ἀνακωχὴν συνωμολόγησαν ἡμερῶν τεσσαράκοντα πρὸς τοὺς Μεσσηνίους. Ἀπῆλθον λοιπὸν τῶν Σπαρτιατῶν οἱ πλείστοι εἰς τὴν Λακεδαιμόνα διὰ τὴν ἐορτήν, ἐξήρχοντο δὲ καὶ οἱ Μεσσηνιοὶ ἄφοδοι ἐκ τῆς Εἰρας εἰς τὴν πεδιάδα. Οὕτω καὶ ὁ Ἀριστομένης μόνος κατήλθεν εἰς τὴν πεδιάδα εἰς τὴν ἀνακωχὴν πεποισθώς, μόνον τὸ δόρυ πιθανῶς κρατῶν καὶ ἀπὸ τοῦ ὤμου ἔχων αἰωρούμενον τὸ ξίφος ἀνευ ἀσπίδος βεβαίως καὶ ἀνευ θώρακος, ἀπηλλαγμένος τοῦ βαρυτάτου ὄγκου αὐτῶν, ἵνα τοσαῦτα ἔτη ἡμέραν καὶ νύκτα ἐφερὲν ἀμυνόμενος ἢ ἐπιτιθέμενος κατὰ τῶν Σπαρτιατῶν. Εἶδον αὐτὸν μακρόθεν ἐρχόμενον πελώριον καταλαμπόμενον ἐκ καλλονῆς ἀνδρικής ἐπὶ τὰ ἐκ Λύκτου τῆς Κρήτης τοξόται ὑπομίσθιοι τῶν Σπαρτιατῶν. Βεβαίως οὐχὶ ἀπαξ εἶχον ἰδῆ αὐτὸν προμαχοῦντα τῶν Μεσσηνίων ὥστ' ἐγγώριζον τὸν ἥρωα, ἐνεδρεύσαντες δὲ αὐτὸν ἢ ἄλλως κυκλῶσαντες ἀμερίμνον διερχόμενον καὶ οὐδὲν κακὸν προσδοκῶντα συνέλαβον, ἰσχυρῶς βεβαίως ἀντιστάντα, καὶ καταβαλόντες ἔδωσαν μὲ τῶν πόων τὰς νευράς. Καὶ δύο μὲν ἐξ αὐτῶν ἐστειλαν εἰς Σπάρτην, ἵν' ἀναγγεῖλῃ τὸ πρᾶγμα εἰς τοὺς ἄρχοντας, οἱ δὲ λοιποὶ βραδέως ἔβαινον, ἐπειδὴ βεβαίως ὁ Ἀριστομένης δὲν ἐπορεύετο σπεύδων πρὸς τὸν θάνατον, ἀλλ' ἀνίστατο καὶ ὠνείδιζεν αὐτοὺς ὅτι ἐν ἀνακωχῇ ἀθῶος οἱ κατάρτοι συνέλαβον αὐτόν. Οὕτως ὑπὸ τῆς νυκτὸς καταληφθέντες εἰσῆλθον εἰς τινα κατὰ τὴν ὁδὸν οἰκίαν, ἵνα τὴν νύκτα διέλθωσιν. Μεσσηνία γυνὴ κατῴκει ἐνταῦθα χήρα καὶ ἡ θυγάτηρ αὐτῆς. Αὕτη ἡ κόρη τὴν παρελθούσαν νύκτα εἶχεν ἰδῆ ὄνειρον, ὅτι λύκοι ἦλθον εἰς τὴν οἰκίαν ἄγοντες δέσμιοι λέοντα, οὗτινος τοὺς ὄνυχας εἶχον ἀποσπάσῃ, ὅτι δὲ αὕτη λύσασα τὸν λέοντα ἀπέδωκε τοὺς ὄνυχας εἰς αὐτόν, ὅστις ἐσπάραξε τοὺς λύκους. Ἐξήγησε τὸ ὄνειρον, ὅτε εἶδε τὸν Ἀριστομένην καὶ τοὺς δέσαντας αὐτόν, ἐμέθυσε τοὺς Κρήτας δι' ἀφθονωτάτης δόσεως οἴνου καὶ διὰ τῆς μαχαίρας ἐνὸς ἐξ αὐτῶν τοῦ μάλιστα ἀναισθήτου ἐκ τῆς μέθης ἔκοψε τοῦ Ἀριστομένους τὰ δεσμά, ὅστις διὰ τῶν ὄπλων αὐτῶν ἐφόνευσεν πάντας.

Ἡ κόρη μετὰ τῆς μητρὸς ἐκ φόβου τῶν Λακεδαιμονίων ἐγκαταλιποῦσα τὸν οἰκίσκον ἀνῆλθεν εἰς τὴν Εἰραν. Ἐνταῦθα δὲ ὁ Ἀριστομένης μετὰ τοῦ υἱοῦ Γόργου ἐνύμφευσεν αὐτήν, τὴν κόρην τῆς Μεσσηνίας τὴν ἀνδρείαν καὶ σώτειραν.

Ἀλλ' ἡ ὥρα τῆς πτώσεως τῆς Εἰρας προσεγγίζει. Ὁ Ἀριστομένης καὶ ὁ μάντις Θεόκλος μετὰ τὴν ἡττάν τὴν κατὰ τὴν Μεγάλην Τάφρον καὶ ἀφ' οὗ ἐκλείσθησαν ἐν τῇ Εἰρᾷ πορευθέντες εἰς Δελφοὺς ἠρώτησαν τὸν Ἀπόλλωνα περὶ τῆς τύχης τῆς ἑαυτῶν πατρίδος, ὁ δὲ θεὸς ἔδωκε χρησμὸν ὅτι δὲν θὰ πέσῃ ἡ Εἰρα, ἐν ὅσῳ τράγος δὲν πῇ ὕδωρ ἐκ τοῦ ποταμοῦ Νέδας, τοῦ παρὰ τὴν Εἰραν ρέοντος. Μάταιαι τῶν ἀνθρώπων φροντίδες· ἐπὶ ἐνδεκα σχεδὸν ἔτη διώκουσι τὰ ζῶα ταῦτα ἀπὸ τῆς ὄχθης τούτου τοῦ ποταμοῦ. Ἀλλ' ἐν Μεσσηνίᾳ ἐκάλουν τράγον καὶ τὴν ἀρσενικὴν συκὴν, τὸν ἐρινεόν. Ὁ μάντις λοιπὸν Θεόκλος εἶδε ποτε, περιπατῶν παρὰ τοῦ ποταμοῦ τὴν ὄχθην, ἐρινεὸν πεφυτευμένον παρ' αὐτὴν καὶ κλάδον αὐτοῦ κεκλιμένον πρὸς τὸν ποταμὸν καὶ ἐμβεβαπτισμένον εἰς τὸ ὕδωρ. Κατεπτοῖσεν ἰδὼν πληρούμενον τὸν χρησμὸν, καὶ ἔκρυψε μὲν τὸ πρᾶγμα ἀπὸ τῶν λοιπῶν Μεσσηνίων, ἵνα μὴ ταραχὴν ἐμβάλῃ καὶ τρόμον εἰς τὰς ψυχὰς τοῦ ὄχλου, μόνον δὲ τὸν Ἀριστομένην ὠδήγησε, ὅπου ἐφαίνετο ἡ πλήρωσις τῆς μαντείας. Οὗτος λοιπὸν τότε τὸν ὄλεθρον τῆς αὐτοῦ πατρίδος βέβαιον πλέον προσδοκῶν, ἔλαβεν ἱερὰ τινα κειμήλια, περὶ ὧν ἐλέγετο ὅτι ἂν μὲν ἤθελον ἀφανισθῇ, ἤθελε συναφανισθῇ διὰ παντός ἡ Μεσσηνία,

ἂν δὲ ἤθελον ἀσφαλῶς φυλαχθῇ, ἤθελε ποτε αὕτη ἀναβιώσῃ, καὶ τῆς νυκτὸς ἐπελθούσης ἀπὸ τῆς Εἰρας κομίζων σεμνὸς ὁ ἥρωας, ὡς ἱερὸς τελὼν ἁγιώτατα μυστήρια ἐφερὲν εἰς τῆς Ἰθώμης τὸ ἐρημότατον, καὶ σκάψας ἔθαψε βαθέως αὐτὰ ἐπικαλούμενος σωτῆρας τῆς παρακαταθήκης τὸν Δία τὸν Ἰθωμάταν καὶ τοὺς ἄλλους πατέρας τῶν Μεσσηνίων θεούς.

ΙΣΤΟΡΙΚΑΙ ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

ΕΚ ΤΩΝ ΕΡΓΩΝ ΚΑΙ ΑΦΗΓΗΣΕΩΝ

ΤΟΥ ΦΙΛΕΛΛΗΝΟΣ ΧΑΟΥ

ΕΠΕΙΣΟΔΙΟΝ ΕΝ ΚΟΡΙΝΘΩ:

α' Ολίγας ἡμέρας μετὰ τὴν ἄλωσιν τῆς Κορίνθου, ἐνῶ περιεπάτουν ἐπὶ τῶν ἀγρῶν αὐτῆς μετὰ τινος φίλου, γέροντος ποιμὴν προσελθὼν ἠρώτησεν ἡμᾶς, πότε ὁ Βεκὴρ ἀγῶς ἐπρόκειτο νὰ ἐγκαταλείψῃ τὸ προῦριον.

— Διὰ τί ἐρωτᾷς; εἶπεν ὁ φίλος μου.

— Θέλω νὰ τὸν φονεύσω...

— α' ὦ ἄθλιε, εἶπον ἐγώ.

— Οἶμοι! ἀπερίνετο ὁ γέρον μὲ δακρυσμῆνους ὀφθαλμούς καὶ διακοπτομένην φωνὴν ἐκ βαθέων ἀναστεναγμῶν «Εἴθε εὐτυχεῖς μὴ γινώσκοντες τοὺς Τούρκους· ἡ γῆ πρέπει νὰ καθαρισθῇ ἐκ τῆς ἐπαράτου ταύτης φυλῆς! Προσβάλλει τὸν Θεὸν καὶ τὴν φύσιν!... Ὁ Βεκὴρ ἀγῶς ἡμέραν τινὰ ἐζήτησε τοῦ υἱοῦ μου ὀλίγον γάλα ὅπως δροσισθῇ Ἐδίφα πράγματι, ἀλλὰ ἐξ ἄλλου ἐπαράτου πάθους... Ἐπειδὴ δὲ τὸ ὠράϊον μου παλληκαρι ἀντέστη ἀνδρείως κατὰ τοῦ ἀπίστου· οὗτος διὰ τοῦ γιγατογανίου του κατέσχευσε τὰ ἐνδύματα του... Ὁ υἱός μου ὀργισθεὶς ἔλαβε λίθον καὶ ἐρριψεν αὐτὸν κατὰ τοῦ Ἀγᾶ, ὅστις ἰδὼν πᾶσαν προσπάθειαν ματαιουμένην ἐφόνευσεν αὐτόν... Πάντα ταῦτα συνέβησαν ἐδῶ, πρὸ τῶν ἰδίων μου ὀφθαλμῶν ἐν μέσῳ τῶν προβάτων τούτων...

Εἶτα σκαλίτας τὴν γῆν μὲ τὴν ράβδον του, εἶπε:

— «Ἐνταῦθα κεῖνται τὰ ὀστά του.»

Ἡ διήγησις αὕτη συνεκίνησεν ἀμφοτέρους ἡμᾶς μέχρι δακρύων. Ἐὰν ἤμην εἰς τὴν θέσιν τοῦ γέροντος ποιμένος βεβαίως θὰ ἔκραζον ὡς αὐτός.

— Ἀς ἐκδικηθῶ καὶ ἃς ἀποθάνω.

ΟΙ ΦΙΛΕΛΛΗΝΕΣ... ΠΡΟΜΗΘΕΥΤΑΙ

α' Ὁ Ἀμερικανὸς ἢ ὁ Εὐρωπαῖος ὁ τοσοῦτον παταγωδῶς κραυγάζων κατὰ τοῦ πτωχοῦ Ἑλλήνος, ὅστις ὠθοῦμενος ὑπὸ τῆς ἀπελπισίας καὶ τῶν κραυγῶν τῶν ἐκ τῆς πείνης θνησκόντων αὐτοῦ τέκνων, γίνεταί πεπρατὴς, ὅπως δώσῃ εἰς αὐτὰ ὀλίγον ἄρτον, ἃς ἀναλογισθῇ τοὺς φρικτοὺς δόλους οὓς τινες τῶν ἐν Μασσαλίᾳ Λαοδίνῳ καὶ Νέξ Ὑόρκῃ εὐγενῶν ἐμπορῶν διέπραξαν κατὰ τῆς Ἑλλάδος καὶ θὰ θέσῃ τὴν χεῖρα αὐτοῦ εἰς τὰ χεῖλη ἵνα σιωπήσῃ. Ὁ δὲ ἐρυθρίασθ ὅταν σκεφθῇ, ὅτι οἱ χριστιανοὶ αὐτοῦ συμπολίται πρὸς ὅσους ἢ Ἑλλὰς ἐν ὥρᾳ φρικτῶδους ἀγωνίας ἐξέτεινε τὴν χεῖρα, καὶ εἰς ὧν τὴν τιμιότητα καὶ εὐσυνειδησίαν ἐνεπιστεύθη καὶ ἤνοιξε τὸ πενιχρὸν βαλάντιόν της ἀσεβῶς καὶ κακοδούλως ἐξεμεταλλεύθησαν τὰς δυστυχίας αὐτῆς καὶ ἀκορέστως ἤρπασαν καὶ τὸν τελευταῖον αὐτῆς ὀβολόν, κλείσαντες τὸ οὐς εἰς τὰς φωνὰς χιλιῶν, καὶ ὧν οἱ δόλοι καὶ αἱ καταχρήσεις ἠδύναντο νὰ ἐπιφέρουσιν τὴν αἰχμαλωσίαν ἢ τὸν θάνατον. Ἐγὼ σέβομαι ἐτι μάλλον τὸν ἀμαθὴ καὶ πολυμῆρον πεπρατὴν τὸν ἐν τῷ Ἀρχιεπισκόπῳ περιπλανώμενον

ἦτις μίαν μόνην διέξοδον εἶχε, τὸ ὑποχαῖνον βάραθρον. Καθ' ἣν στιγμὴν οἱ ἄρπαγες πλησιάζαντες ἐξήπλουν τὰς χεῖρας πρὸς σύλληψιν τῆς λείας, ἡ γενναία Ἑλληνὶς ὑποῖ τὰς χεῖρας πρὸς τὸν οὐρανόν, καὶ ἀπαγγείλασα βραχεῖαν θέσιν, κρημνίζεται μετὰ τοῦ παιδὸς εἰς τὸ βάραθρον! Σταυρὸς ἡγέρθη εἰς τὸ μέρος ἐκεῖνο. Ποία μήτηρ δύναται νὰ τὸν ἴδῃ ἀνευ φορικιάσεως, καὶ τίς ψυχὴ εὐαίσθητος δὲν θὰ χύσῃ δάκρυα εἰς τὴν θέαν αὐτοῦ; Τὸ ἀπλοῦν ἐκεῖνο μνημεῖον, ὃ ταπεινὸς ἐκείνος σταυρὸς, δυνατὸν νὰ καταστραφῇ, ἀλλὰ τὸ βάραθρον ὑπάρχει, καὶ θέλει διαμένει, ὡς αἰώνιον μνημεῖον μητρικοῦ ἔρωτος, καὶ σχεδὸν παράφρονος ἐλευθερίας.

(1808)

Καστελλάν

Τί ἔγραψαν οἱ ξένοι.

N. Χρ. Σκύρον Ἡ ἀπάντησις εἰς τὴν ἐρώτησιν ὑμῶν θ' ἀπετέλε· διασφήμειν, ταύτης δὲ κατ' ἀρχὴν ἀποφεύγομεν.—Γρ. Δ. Σαμοθράκην, Στ. Α. Ἀργυρόκαστρον, Β. Δ. Πάτρας, Ν. Μ. Δόουελ, Δ. Τ. Βεΐραν, Π. Μ. Σ. Πετρούπολιν, Ἀπεστάλησαν διὰ τοῦ προηγουμένου ταχυδρομείου.—Κ. Α. Ἀλεξάνδρεια νὰ Καὶ ἐν τούτοις ὑπάρχουν πολλά μέρη, ἐξ ὧν οὐδέποτε ἐλάβομέν τι. Ἐννοεῖται ὅτι οὐδ' ἐζητήσαμεν, αὐστηρῶς στηρίζοντες τὴν ἐπιτυχίαν εἰς τὸ αὐθόρμητον.—Ἀντ. Β. Μπενί Σουέφ, Κ. Μ. Κάϊρον Στελλεται πάντοτε.—Α. Α. Χοκάνδη νὰ Ζητήσατε παρὰ τοῦ κ. Ο. Π.—Γρ. Σ. Πόρτ Σουδάν Ἐπίσης παρὰ τοῦ κ. ἀντιπροσώπου.

ΒΡΑΧΕΙΑΙ ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ

Κερδίζουν άρδιαμοί 2,000.
Κέρδη κληρώσεως 200,000.
Κλήσας 31 Δεβρίου 1910.

Ἡ μόνη κατ' εὐθείαν γραμμὴ
Ἐξ Ἀνατολῆς καὶ Ἑλλάδος
Δ' ἐπιδάτας ἐμπορεύματα καὶ πᾶσαν πλη-
ροφορίαν ἀπευθυντέον.
Ἐν Ἀθήναις, παρὰ τῇ κεντρικῇ Διευθύν-
σει. Ὅδὸς Σταδίου.

'Εν Πειραιεὶ, παρὰ τῷ Παραρτήματι τῆς
 Διευθύνσεως. Δευφώρος Αἰγῶς ἀρ. 5.
 'Εν Κ) πόλει, Ἐμύρῃ, Θεσσαλονικίᾳ, Ἀ-
 λεξανδρείᾳ, Καλάμαϊ, Πάτραις παρὰ τοῖς
 κεντρικοῖς Πρακτορείοις καὶ εἰς τοὺς κατὰ
 τόπους ἀντιπροσώπους τῆς Ἑταιρείας.

Κεφάλαιον δρ. 5.000.000
 Ήδρα ἐν Ἀθήναις. Ὑποκαταστήματα ἐν
 Πειραιεῖ, Ἀργεῖ, Πάτραις, Ναυπλίῳ.
 Πύργῳ, Κερκύρᾳ, Κεφαλληνίᾳ, Αἰγίῳ,
 καὶ Ἀμαλιάδῃ.
 Πᾶσα Τραπεζικὴ ἐργασία.
 Ταμεινὴριον μέχρι 5,000 δρ. 4 ο)ο εἰς
 πρώτην ζήτησιν. 5 ο)ο μετὰ ἐν ἔτος.

Τόκοι καταθέσεων.
 3 1/2 ο) ἀπόδοσις εἰς πρώτην ζήτησιν
 4 ο) » μετὰ τρεῖς μῆνας
 4 1/4 ο) » μετὰ ἕξ μῆνας
 4 1/2 ο) » μετὰ ἔν ἔτος
 5 ο) » μετὰ δύο ἔτη
 5 1/2 ο) » μετὰ τρία ἔτη καὶ πλέον
 Καταθέσεις εἰς χρυσὸν κατὰ 1/2 ο) ὀλιγώτερον

PROMOLOGION

ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΥ ΑΤΜΟΠΛΟ.Ι.ΑΣ

ἑβδομαδιαίαι τακτικαὶ ἀναχω
ρήσεις ἐκ Πειραιῶς
ΔΕΥΤΕΡΑΝ, μεσημβρία. Διὰ Γύθειον, Καλάμας.
Πάτρας, Κέρκυραν καὶ Τεργέστην.
ΔΕΥΤΕΡΑΝ, 4 μ. μ. Διὰ Σίφνον, Χανιά, Ρέ-
θυμον καὶ Ἡράκλειον.
ΠΕΜΠΤΗΝ, μεσημβρίαν. Διὰ Χίον, Σμύρ-
νην, Μυτιλήνην, Δαρδανέλλαν, Κωνσταν-
τινούπολιν, Ἀμισσόν, Κερκασοῦντα, Τρε-
πεζοῦντα καὶ Ὀρδοῦ.
ΠΕΜΠΤΗΝ, 7 μ. μ. Διὰ Χαλκίδα, Αἰδύνην
καὶ Βόλον.

ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΕΝΤΟΚΟΙ ΚΑΤΑΧΕΤΕ

Καταθέσεις εις τραπεζὰς

Τροποποιηθείσας τῆς κλίμακος τῶν τόκων τῶν εἰς τραπεζικά γραμμάτια νέων ἐντόκων καταθέσεων ἐν ὧσιν ἡ ἐπὶ προθεσμίᾳ, δηλοῦν, ὅτι ἀπὸ 15 Ἀπριλίου ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος δέχεται παρά τε τῶν Κεντρικῶν Καταστήματι καὶ τοῖς Ὑποκαταστήμασιν αὐτῆς καταθέσεις εἰς τραπεζικά γραμμάτια ἀποδοτέας ἐν ὧσιν ἡ ἐν ὠρισμένῃ προθεσμίᾳ ἐπὶ τόκῳ :

1) 1/2 ταίς 0/0 κατ' έτος διά τας έν δψφ.
 άποδοτάς καταθέσεις μέχρι ποσού δρ. 10,000
 εις 1 ταίς 0/0 κατ' έτος μέχρι 50,000 δρ.
 0/0 κατ' έτος. Αί καταθέσεις αύται εις 1/2 ταίς
 δεκαταί και εις ανοικτήν λογαριασμόν γίνονται
 διδουμένου τῷ καταθέτη βιβλιαρίου παρα-
 σμού και βιβλιαρίου έπιταγών.
 2 ταίς 0/0 κατ' έτος διά τας καταθέσεις
 τας άποδοτάς μετά εξ μήνας τουλάχιστον.
 2 1/2 ταίς 0/0 διά τας κατ' έτος κα

ταθέσεις τὰς ἀποδοτέας μετὰ ἐν ἔτος τοῦ-
λάχιστον.

3 ταῖς ο)ο κατ' ἔτος διὰ τὰς καταθέσεις
τὰς ἀποδοτέας κατ' ἔτος διὰ τὰς ἀποδοτέας.

3 1)2 ταῖς ο)ο κατ' ἔτος διὰ τὰς καταθέ-
σεις τὰς ἀποδοτέας μετὰ τέσσαρα ἔτη τοῦ-
λάχιστον.

4 ταῖς ο)ο κατ' ἔτος διὰ τὰς καταθέσεις
τὰς ἀποδοτέας μετὰ πέντε ἔτη τοῦλάχιστον
ὡς καὶ διὰ τὰς πέραν τῶν πέντε ἐτῶν ἢ τὰς
διαρκεῖς.

Καταθέσεις εἰς χρυσόν,

καταθέσεις εις χρυσόν, εις χρυσόν, ἥτοι ἐντόκους καταθέσεις, ἀποδοτέας ἐν φράγμα καὶ λίρας Ἀγγλίας, ἢ τὸ τόκῳ ὡρισμένη προθεσμίᾳ ἢ διαρκείᾳ

1	$1\frac{1}{2}$	ταίς ⁰ /ο	κατ'	-ος	διά	καταθ.6	μ. τουλ
2							
3	$1\frac{1}{2}$						1 έτους
4							2 έτών

Αἱ ὁμολογίαι τῶν ἐντόκων καταθέσεων
ἐκδίδονται κατ' ἐκλογὴν τοῦ καταθέτου ὀφύ-
μαστικαὶ ἢ ἀνώνυμοι.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΗ ΕΝΩΣΙΣ

Τὰ πωλητήρια καὶ ἐργοστάσια τῆς
τουρκοῦς, εἰς τὴν νεόκτιστον οἰκίαν ἐν τῇ
πλατεῖα Κολοκοτρώνη καὶ ὁδῷ Βουλῆς 1—2
Ἐλήφθησαν παραγγελίαι τοῦ χειμῶνος
εἰς ὕφασματα ἀνδρικά, γυναικεῖα καὶ κά-
λλο εἶδος ἐνδυμασίας, καὶ ὁλονὲν καταφθό-
νουςι νέαι. Ἐργοστάσια ἐντὸς τῆς ἑνώσεως
Ραφεῖον ἀνδρικῶν ἐνδυμασιῶν ὑπὸ τὴν διεί-
θυνσιν τοῦ γνωστοῦ ἐμποροποιήσαν κ.
σταγνίνιδου.

Ῥάτορια κυριῶν κ. Φωτεινῇ Κοκκινόπουλῳ
 Ὑποθηματοποιεῖαν διευθυντῆς ὁ κ. Πιτ-
 ράκης, βραβευσθεῖς με μεγάλα βραβεῖα
 διανοεῖς ἔχθεσσι. Ραφεῖον Στρατιωτικῶν
 διαφορῶν ἄλλων στολῶν. Πηλίκια καὶ χρυσά
 κεντήματα. Καπέλα κυριῶν. Ἡ εἰσοδος ἐλε-
 θέραις πάντας. Τιμὰ δαπάνη καὶ μικρὰ